

Byer, som ikke mener, at de burde have Stedtillæg efter en Sats, som ligger lige over deres Grupper. Derfor vilde der vist i og for sig kunne drages Spørgsmaal frem angaaende dette af en Mængde Medlemmer her i Tinget. Til det Spørgsmaal, der er rejst, kan jeg kun sige, at alle disse Detailler er nøje undersøgt paa ganske ens Maade af Lønningsraadet, ganske de samme, jeg kan godt sige automatiske. Principper for Vurdering anvendes for alle Kommuner og alle Byer, der er inde under Stedtillæget. Det er naturligvis umuligt for mig her at sige, hvilke bestemte Oplysninger der har foreligget her eller der, men det er som bekendt navnlig Skatteprocenterne og Husleje forholdene, der lægges til Grund. Naar man har de Ting, gaar det ganske automatisk, og jeg tror ikke, der paa nogen Maade kan siges at være gjort nogen Uret paa det Omraade, det ærede Medlem omtalte; man er der gaaet frem ganske paa samme Maade som ved alle de andre Ændringer i Stedtillæget, der nu forelaas: Jeg tror ikke, det vil nytte at gaa ind paa videre Behandling af de enkelte Stedtillægssatser, jeg tror heller ikke, det er nødvendigt, idet jeg har det Indtryk, at Lønningsraadets Afgørelser altid har været saaledes, at man i det lange Løb har indset, at de var, som de burde være. Men der har, som sagt, vist ikke været mange Tilfælde, hvor man, lige i det Øjeblik, der er sket en Forandring, har været tilfreds med den — medmindre den gik opad.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 1, 217—235, 285—292, 297—324, 2263—2396, 2410, 2411, 2413, 2415—2417, 2444, 2453, 2456, 2457, 2460, Ændringsforslaget udenfor Udvalgets Liste til § 26 (se foran), og Ændringsforslag Nr. 2461

vedtoges uden Afstemning.

Finanslovsforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Holger Andersen: Det er ikke for at rejse nogen som helst Debat, jeg har taget Ordet, der er jo Enighed om at udskyde denne til en senere Lejlighed, men jeg vilde gerne i Anledning af nogle Udtalelser, som den højtærede Finansminister siges at have fremsat til Bladene, tillade mig at stille et Spørgsmaal til ham. I Gaar blev den meget betydningsfulde Betænkning omdelt, der er afgivet af Realkreditkommissionen for de sønderjydske Landsdele,

og den henstiller jo til Regeringen og Rigsdagen, at der *snarest muligt* stilles til Raadighed et Beløb paa omkring 20 Mill. Kr. til Anbringelse i sønderjydske Sparekasser til Udlaan mod anden Prioritet og som Driftskapital for Landbruget. Nu skal den højtærede Finansminister have udtalt til Bladene — jeg holder her i Haanden en Udtalelse i det sidste Eksemplar af „Flensborg Avis“ —, at han ikke var i Stand til at fremsætte nærmere Udtalelser om, hvorvidt der kunde ventes Forslag om Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger, som var nævnt i Betænkningen, da han endnu ikke havde læst denne. Dette sidste er utvivlsomt urigtigt, det har den højtærede Finansminister naturligvis ikke sagt, da Betænkningen er afgivet til ham allerede i Begyndelsen af Marts Maaned, men da det jo her drejer sig om en Ting, der er af afgørende Betydning for de sønderjydske Landsdele, maa man kunne gaa ud fra, at det er utænkeligt, at Rigsdagen kan sendes hjem, forinden der er taget en afgørende Beslutning i denne Sag, og jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvorvidt han tænker sig at føre de til Grund liggende Beslutninger for Realkreditkommissionens Betænkning ud i Livet, forinden Rigsdagen hjemsendes.

Finansministeren (Bramsnæs): Det forekommer mig, at det Citat, som det ærede Medlem læste op — jeg forstod, det var af „Flensborg Avis“, — netop viste, at jeg ikke havde udtalt mig til Bladene. Det har jeg ogsaa nægtet adskillige Gange, naar man har spurgt mig, idet jeg ikke føler mig forpligtet til at give Oplysninger til dem, der ringer mig op og spørger mig om, hvad jeg vil gøre; jeg mener, at det, jeg vil gøre, skal jeg først og fremmest fremsætte her i Rigsdagen. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen kan føle sig beroliget. Der skal nok blive foretaget det, som jeg mener bør foretages, og det skal blive foretaget i behørig Tid. Det ærede Medlem behøver ikke at frygte derfor, men det ærede Medlem behøver heller ikke at rette en Forespørgsel til mig, hver Gang der staar et eller andet i „Flensborg Avis“ om mig.

Holger Andersen: Den højtærede Finansminister behøver ikke at henvise til, at jeg har taget Ordet, fordi dette eller hint staar i Bladene. Det drejer sig her om en Sag, der er af den allerstørste Betydning for de sønderjydske Landsdele, og hvorom der ikke bør herske nogen som helst Uklarhed